

[Poulsgaard]

Det må derfor være af interesse for offentligheden efterhånden at få klaring på, hvor mange af disse mere eller mindre skjulte udvalg der findes.

Besvarelse (30/4 81):

Statsministeren (Anker Jørgensen):

I statsministeriets årlige oversigt over samtlige ministeriers ikke-permanente kommissioner, nævn og udvalg af kommissionslignende karakter, der siden 1919 har været tilsendt folketinget, er angivet navn og stilling på de enkelte udvalgsmedlemmer. Den seneste oversigt, pr. 1. januar 1981, er tilsendt folketingets bureau i 25 eksemplarer den 14. april 1981, og jeg skal derfor henvise til denne.

For så vidt angår oplysninger om den årlige udgift til hvert udvalg skal jeg henvise til rigsrevisionens årlige beretning til statsrevisorerne om sammenholdelse af bevillinger og regnskabstal.

Spm. nr. 942

Til *ministeren for Grønland (28/4 81)* af:

→ **Steenholdt (Grøn.):**

»Har ministeren en opgørelse over, hvor mange grønlandske forældre der har mistet kontakten til deres børn, der opholder sig i Danmark?«

Begrundelse

Jeg har forstået, at flere og flere grønlandske bekymrede forældre, især mødre, tager turen til Danmark i forsøg på at komme i kontakt med deres børn, der dels er taget til Danmark på egen hånd uden retur billet, dels er taget til Danmark i uddannelsesøjemed. Situationen synes at blive mere og mere alvorlig, og jeg finder det ønskeligt, at man følger problemet med større alvor fra de ansvarlige myndigheders side.

Besvarelse (1/5 81):

Ministeren for Grønland (Tove Lindbo Larsen):

Der er ingen tal for, hvor mange grønlændere der bor i Danmark, og heller ikke for, hvor mange unge der rejser frem og tilbage mellem Grønland og Danmark.

Efter at ministeriets rådgivningsafdeling og uddannelsesafdeling er overgået til Grønlands hjemmestyres Danmarks kontor, har vi ikke længere så tæt kontakt med bistandsarbejdet for grønlændere i Danmark. Det grønlandske rådgivningskontor Poq og Danmarks kontoret mener imidlertid, at antallet af unge grønlændere, der for egen regning tager herned på enkeltbillet, er vokset i det sidste par år, men det vides ikke, hvor stor stigningen er. Det er erfaringen, at en del unge ikke er særlig flinke til at skrive hjem om, hvordan det går, men personalet på de to nævnte kontorer opfordrer jævnligt de unge til at skrive til forældrene.

I øvrigt kan jeg fortælle, at rådgivningskontoret Poq meget gerne bistår forældrene med at få kontakt med de unge og med at viderebringe breve.

Det er kendt, at en del af de unge får sociale vanskeligheder. Økonomisk kan de få støtte af bistandskontoret, der også yder hjælp til hjemrejse til Grønland, og situationen er den, at hjemrejsebilletten altid bevilges af bistandskontorerne. Det er imidlertid ikke alle, der benytter sig af denne mulighed. Det grønlandske rådgivningskontor, der finansieres af Grønlands hjemmestyre og hovedstadskommunerne, har nedsat en arbejdsgruppe, der skal finde frem til, hvad der kan gøres for grønlændere med sociale problemer i Danmark. En af arbejdsgruppens opgaver er at finde måder, der kan anvendes til at motivere grønlændere, der klarer sig dårligt i Danmark, til at vende tilbage til Grønland.

Selv om de opgaver, ministeriet for Grønland havde med hensyn til bistandsarbejdet for grønlændere i Danmark, som bekendt er overtaget af Grønlands hjemmestyre fra 1. januar i år, har arbejdet fortsat min store interesse, og jeg håber, at det vil lykkes at formindske de problemer, som Otto Steenholdt nævner i sit spørgsmål.

Spm. nr. 946

Til *udenrigsministeren (28/4 81)* af:

Hanne Engberg (SF):

»Vil ministeren bevilge et beløb til de ca. 150.000 flygtninge fra Vestsahara, der befinder sig i Algeriet?«

Begrundelse